

УДК 342.9:364.4:005.584.1

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series18.2026.49.25>

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Холодков А. В.orcid.org/0009-0003-2907-0248

ПОНЯТТЯ ТА СТАДІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ПО НАДАННЮ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

У статті досліджено поняття та стадії адміністративного провадження з надання соціальних послуг крізь призму теорії адміністративного права та спеціального законодавства у сфері соціального захисту населення. Розкрито, що адміністративне провадження з надання соціальних послуг є послідовною, врегульованою нормами адміністративного та соціального законодавства діяльністю уповноважених органів системи надання соціальних послуг, соціального менеджера громади, надавачів соціальних послуг та інших залучених суб'єктів, спрямованою на розгляд індивідуальної справи особи або сім'ї, встановлення наявності складних життєвих обставин, оцінювання потреб, прийняття рішення про надання або відмову у наданні соціальних послуг, організацію їх фактичного надання, моніторинг результативності та можливе коригування або припинення такої підтримки. Обґрунтовано, що це провадження має комплексний характер, оскільки поєднує загальні положення Закону України «Про адміністративну процедуру» та спеціальні приписи Закону України «Про соціальні послуги».

Виокремлено класичні стадії адміністративного провадження з надання соціальних послуг: 1. відкриття провадження; 2. підготовка адміністративної справи до розгляду через виявлення випадку та оцінювання потреб; 3. розгляд справи по суті; 4. прийняття адміністративного акта про надання або відмову у наданні соціальних послуг; 5. організація виконання рішення шляхом розроблення індивідуального плану й укладення договору; 6. фактичне виконання адміністративного акта; 7. моніторинг, повторне оцінювання потреб, коригування або припинення надання соціальних послуг; 8. факультативна стадія адміністративного оскарження.

Зроблено висновок, що стадійність такого провадження забезпечує законність, обґрунтованість, послідовність, індивідуалізацію, своєчасність та ефективність надання соціальних послуг.

Ключові слова: адміністративне провадження, соціальні послуги, надання соціальних послуг, адміністративна процедура, ведення випадку, оцінювання потреб, індивідуальний план, адміністративний акт.

Постановка проблеми. Надання соціальних послуг в Україні є не лише формою соціальної підтримки осіб і сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах, а й особливим видом адміністративної діяльності уповноважених суб'єктів публічної адміністрації. У межах цієї діяльності приймаються індивідуальні рішення щодо конкретної особи або сім'ї, здійснюється оцінювання потреб, визначається вид соціальної послуги, розробляється індивідуальний план, укладається договір, організовується фактичне надання послуги та проводиться моніторинг її результативності. Саме тому надання соціальних послуг потребує розгляду не лише як соціального чи організаційного процесу, а і як адміністративного провадження, що має відповідати вимогам законності, обґрунтованості, своєчасності, пропорційності, індивідуального підходу та гарантування права особи на участь у розгляді її справи.

Проблемним залишається питання чіткого визначення стадій адміністративного провадження з надання соціальних послуг. На практиці окремі етапи цього процесу нерідко сприймаються як суто організаційні дії соціального менеджера або надавача соціальних послуг. Саме тому, наукове дослідження поняття та стадій адміністративного провадження з надання соціальних послуг є необхідним для формування цілісного уявлення про правову природу цього провадження, його місце у системі адміністративної процедури, особливості реалізації повноважень уповноважених органів, соціальних менеджерів і надавачів соціальних послуг, а також для забезпечення належного захисту прав отримувачів соціальних послуг.

Метою статті розкриття поняття та стадій адміністративного провадження по наданню соціальних послуг.

Аналіз наукових досліджень та публікацій. Питання поняття та стадій адміністративного провадження з надання соціальних послуг перебуває на перетині досліджень адміністративного права, адміністративного процесу, адміністративної процедури та права соціального захисту. У науковій літературі ця проблематика розглядається переважно через загальні положення про адміністративне провадження, адміністративний акт, процедурні гарантії особи, а також через спеціальні дослідження соціального захисту та організації надання соціальних послуг.

В. Б. Авер'янов у працях з адміністративного права досліджував правову природу публічного адміністрування, адміністративно-правовий статус органів виконавчої влади, їх компетенцію, функції та форми управлінської діяльності [1]. Його наукові положення мають значення для цієї статті, оскільки дозволяють розглядати надання соціальних послуг не лише як соціальну допомогу, а як врегульовану адміністративно-правову діяльність уповноважених суб'єктів.

В. К. Колпаков аналізував загальні засади адміністративного права, адміністративно-правові відносини, суб'єктів адміністративного права, форми та методи адміністративної діяльності [2]. У контексті теми статті його підхід є важливим для розуміння адміністративного провадження з надання соціальних послуг як послідовної діяльності адміністративного органу, що завершується прийняттям індивідуального рішення щодо конкретної особи або сім'ї.

О. В. Кузьменко у працях з адміністративного процесу та адміністративної процедури досліджувала стадійність адміністративного провадження, процедурні дії, адміністративні рішення та гарантії прав особи у відносинах із суб'єктами публічної адміністрації [3]. Її наукові підходи є важливими для виокремлення класичних стадій провадження з надання соціальних послуг: відкриття провадження, підготовки справи, розгляду по суті, прийняття рішення, його виконання та оскарження.

Ю. П. Битяк розглядав питання адміністративно-правового регулювання діяльності органів виконавчої влади, адміністративного процесу та реалізації управлінських повноважень у публічній сфері [4]. Для теми статті це має значення, оскільки надання соціальних послуг передбачає реалізацію владно-організаційних повноважень уповноважених органів щодо прийняття рішення про надання або відмову у наданні соціальної послуги.

Н. Б. Болотіна досліджувала право соціального захисту, соціальні права людини, гарантії їх реалізації та правові форми соціального забезпечення [5]. Її наукові положення дозволяють розглядати адміністративне провадження з надання соціальних послуг як процедурний механізм реалізації права особи на соціальний захист.

С. М. Прилипко аналізував право соціального забезпечення, організаційно-правові форми соціального захисту та повноваження суб'єктів, які забезпечують реалізацію соціальних прав [6]. У межах цієї статті його підхід є важливим для обґрунтування того, що адміністративне провадження з надання соціальних послуг має не лише управлінський, а й гарантійний характер.

Т. В. Семигіна у своїх працях досліджувала соціальну роботу, оцінювання потреб осіб і сімей, організацію соціальних послуг у громаді та професійну діяльність фахівців соціальної сфери [7]. Її положення мають значення для розкриття спеціальної стадії провадження – оцінювання потреб отримувача соціальних послуг, оскільки саме ця стадія формує фактичну основу для прийняття адміністративного акта.

О. В. Безпалько досліджувала соціальну роботу в громаді, організацію соціальної підтримки сімей, дітей і молоді, а також взаємодію суб'єктів соціальної роботи на місцевому рівні [8]. У контексті теми статті її наукові положення дозволяють розкрити значення територіальної громади, соціального менеджера та надавачів соціальних послуг у практичній реалізації адміністративного провадження.

І. Д. Зверева аналізувала зміст соціальної роботи, діяльність соціальних служб, підтримку осіб і сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах [9]. Її дослідження мають значення для розуміння того, що провадження з надання соціальних послуг не завершується прийняттям рішення, а передбачає подальше виконання індивідуального плану, соціальний супровід, моніторинг і оцінку результативності допомоги.

Отже, аналіз наукових досліджень свідчить, що теоретичну основу статті становлять праці з адміністративного права, адміністративного процесу, права соціального захисту та соціальної роботи. Водночас питання адміністративного провадження з надання соціальних послуг потребує подальшого комплексного дослідження, оскільки воно поєднує класичні стадії адміністративного провадження зі спеціальними елементами соціального законодавства: веденням випадку, оцінюванням потреб, прийняттям рішення про надання соціальних послуг, розробленням індивідуального плану, укладенням договору, виконанням соціальної послуги, моніторингом та адміністративним оскарженням.

Виклад основного матеріалу. У теорії адміністративного права адміністративне провадження традиційно розглядається як урегульована нормами адміністративного права послідовна діяльність уповноваженого суб'єкта публічної адміністрації щодо розгляду індивідуальної адміністративної справи, встановлення фактичних обставин, прийняття адміністративного акта та забезпечення його виконання. Такий підхід узгоджується із положеннями Закону України «Про адміністративну процедуру», відповідно до якого адміністративне провадження є сукупністю процедурних дій, що вчиняються адміністративним органом, і процедурних рішень з розгляду та вирішення справи, що завершується прийняттям і, у необхідних випадках, виконанням адміністративного акта [10].

У сфері надання соціальних послуг адміністративне провадження має спеціальний предмет, оскільки його зміст пов'язаний із реалізацією права особи або сім'ї на соціальну підтримку. Закон України «Про соціальні послуги» прямо передбачає, що відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання та припинення дії адміністративних актів у сфері надання соціальних послуг регулюються Законом України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, визначених спеціальним законом [11]. Отже, адміністративне провадження у цій сфері має комплексний характер, оскільки поєднує загальні положення адміністративної процедури та спеціальні правила організації соціальних послуг.

Адміністративне провадження з надання соціальних послуг можна визначити як урегульовану нормами адміністративного та соціального законодавства послідовну діяльність уповноваженого органу системи надання соціальних послуг, соціального менеджера громади, надавача соціальних послуг та інших залучених суб'єктів, спрямовану на розгляд індивідуальної справи особи або сім'ї, встановлення наявності складних життєвих обставин чи ризику їх виникнення, оцінювання потреб у соціальних послугах, прийняття рішення про надання або відмову у наданні соціальних послуг, організацію їх фактичного надання, моніторинг результативності та, у разі необхідності, перегляд, продовження або припинення надання таких послуг.

З точки зору теорії адміністративного права стадії адміністративного провадження відображають логічну послідовність руху індивідуальної адміністративної справи: від її порушення до прийняття рішення, виконання цього рішення та контролю за його реалізацією. У сфері соціальних послуг така класична стадійність конкретизується положеннями Закону України «Про соціальні послуги», який передбачає ведення випадку як спеціальну форму організації надання соціальних послуг. Відповідно до статті 18 цього Закону, ведення випадку включає аналіз заяви, звернення або повідомлення; оцінювання потреб; прийняття рішення; розроблення індивідуального плану; укладення договору; виконання договору та індивідуального плану; здійснення моніторингу надання соціальних послуг і оцінки їх якості [11].

Першою стадією адміністративного провадження з надання соціальних послуг є відкриття, або порушення, адміністративного провадження. У класичному адміністративно-правовому розумінні ця стадія полягає у виникненні підстав для розгляду індивідуальної справи адміністративним органом. У сфері соціальних послуг такою підставою може бути заява особи, звернення її законного представника, повідомлення про особу або сім'ю, яка перебуває у складних життєвих обставинах, а також виявлення такої особи чи сім'ї уповноваженим суб'єктом. Відповідно до статті 18 Закону України «Про соціальні послуги», ведення випадку починається з аналізу заяви, звернення про надання соціальних послуг або повідомлення про осіб чи сім'ї, які перебувають у складних життєвих обставинах або у ситуаціях, що загрожують життю чи здоров'ю особи [11].

Практичне значення цієї стадії полягає в тому, що саме на ній уповноважений орган або соціальний менеджер громади отримує первинну інформацію про можливу потребу особи або сім'ї у соціальній підтримці. Наприклад, адміністративне провадження може бути відкрито за заявою одинокої особи похилого віку про надання послуги догляду вдома, за повідомленням закладу освіти про дитину, яка перебуває у складних життєвих обставинах, або за зверненням внутрішньо переміщеної особи щодо потреби у тимчасовому розміщенні, консультуванні чи соціальному супроводі.

Другою стадією є підготовка адміністративної справи до розгляду. У теорії адміністративного права ця стадія охоплює збирання необхідних матеріалів, уточнення обставин справи, витребування документів, залучення необхідних фахівців і підготовку справи до вирішення по суті. У сфері соціальних послуг ця стадія проявляється через виявлення випадку та оцінювання потреб особи або сім'ї. Відповідно до статті 20 Закону України «Про соціальні послуги», оцінювання потреб здійснюється шляхом аналізу документів, фактів та інформації, зібраних під час спілкування з особою або сім'єю, їхнім найближчим оточенням, а також отриманих від юридичних і фізичних осіб у встановленому порядку [11].

Постанова Кабінету Міністрів України № 64 «Деякі питання організації надання соціальних послуг» деталізує зміст цієї стадії. Зокрема, первинне оцінювання потреб визначається як збір, узагальнення та аналіз характеристик функціонування особи або сім'ї, рівня складності проблем, їх впливу на життєдіяльність, ресурсів та обмежень особи або сім'ї, а також спроможності самостійно подолати або мінімізувати негативний вплив таких проблем [12]. Тобто на цій стадії адміністративний орган не лише формально перевіряє документи, а й встановлює реальний соціальний стан особи, характер її потреб, рівень ризику та можливі способи соціального втручання.

Третьою стадією є розгляд адміністративної справи по суті. Її зміст полягає у правовій та фактичній оцінці зібраних матеріалів, результатів оцінювання потреб, заяв, повідомлень, документів, пояснень особи, висновків соціального менеджера, а у складних випадках – інформації інших фахівців і суб'єктів міжвідомчої взаємодії. На цій стадії уповноважений орган має встановити, чи належить особа або сім'я до отримувачів соціальних послуг, чи наявні складні життєві обставини або ризик їх виникнення, які саме соціальні послуги необхідні, у якому обсязі, на який строк, у якій формі та за рахунок яких джерел вони можуть бути надані.

Важливим є те, що розгляд справи по суті має здійснюватися з урахуванням принципів адміністративної процедури. Закон України «Про адміністративну процедуру» закріплює принципи верховенства права, законності, обґрунтованості, безсторонності, пропорційності, відкритості, своєчасності, ефективності, офіційності, гарантування права особи на участь в адміністративному провадженні та гарантування ефективних засобів правового захисту [10]. У справах щодо соціальних послуг ці принципи мають особливе значення, оскільки рішення адміністративного органу безпосередньо впливає на можливість особи отримати догляд, підтримку, супровід, притулок, консультування чи іншу необхідну соціальну послугу.

Четвертою стадією є прийняття адміністративного акта. У сфері соціальних послуг таким актом є рішення про надання або відмову у наданні соціальних послуг. Відповідно до статті 21 Закону України «Про соціальні послуги», рішення про надання чи відмову у наданні соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів приймає уповноважений орган системи надання соціальних послуг, а у визначених законом випадках таке право може бути надано надавачам соціальних послуг [11]. Це рішення має індивідуальний характер, оскільки стосується конкретної особи або сім'ї та визначає їх право на отримання певної соціальної послуги.

Стаття 21 Закону України «Про соціальні послуги» встановлює також строки прийняття такого рішення. Загальне рішення про надання або відмову у наданні соціальних послуг приймається протягом десяти робочих днів з дня одержання заяви, звернення чи повідомлення за результатами оцінювання потреб особи або сім'ї. У разі екстреного кризового надання соціальних послуг рішення приймається невідкладно, не пізніше однієї доби з моменту одержання відповідної заяви, звернення чи повідомлення [11]. Практично це означає, що у випадку загрози життю або здоров'ю особи, наприклад у ситуації домашнього насильства, залишення

без житла чи без догляду, адміністративне провадження має здійснюватися у скороченому порядку з метою негайного захисту особи.

П'ятою стадією є організація виконання прийнятого рішення. У класичному розумінні адміністративного права виконання адміністративного акта означає фактичну реалізацію правових наслідків, визначених індивідуальним рішенням адміністративного органу. У сфері соціальних послуг ця стадія конкретизується через розроблення індивідуального плану, укладення договору про надання соціальних послуг та визначення надавача. Відповідно до статті 22 Закону України «Про соціальні послуги», договір про надання соціальних послуг укладається у письмовій формі між надавачем та отримувачем соціальних послуг або його законним представником, а невід'ємною частиною такого договору є індивідуальний план надання соціальних послуг [11].

Індивідуальний план має важливе юридичне й організаційне значення, оскільки конкретизує зміст рішення про надання соціальної послуги. У ньому визначаються заходи, ресурси, періодичність, строки виконання, відповідальні виконавці та очікувані результати [11]. Наприклад, у разі соціального супроводу сім'ї індивідуальний план може передбачати консультування, психологічну підтримку, допомогу в оформленні документів, взаємодію із закладом освіти, службою у справах дітей, медичним закладом або центром зайнятості.

Шостою стадією є фактичне виконання адміністративного акта, тобто безпосереднє надання соціальних послуг. На цій стадії надавач соціальних послуг виконує договір та індивідуальний план, залучає необхідних фахівців, за потреби формує мультидисциплінарну команду, забезпечує взаємодію з іншими суб'єктами та документує надані послуги. Постанова Кабінету Міністрів України № 64 «Деякі питання організації надання соціальних послуг» передбачає, що виконання індивідуального плану охоплює організацію безперервного процесу виконання завдань і заходів, координацію між суб'єктами системи надання соціальних послуг, направлення отримувача до надавачів публічних послуг та супровід отримувача під час виконання завдань і заходів індивідуального плану.

Сьомою стадією є моніторинг виконання рішення, повторне оцінювання потреб та оцінка результативності соціальних послуг. У класичному адміністративно-правовому розумінні цю стадію можна розглядати як контрольну та коригувальну стадію провадження, що настає після прийняття і початку виконання адміністративного акта. Відповідно до статті 18 Закону України «Про соціальні послуги», ведення випадку включає здійснення моніторингу надання соціальних послуг та оцінки їх якості [11]. Постанова Кабінету Міністрів України № 64 «Деякі питання організації надання соціальних послуг» визначає, що у процесі виконання індивідуального плану здійснюється моніторинг його виконання, а у разі виявлення невідповідності заходів потребам отримувача проводиться повторне поглиблене оцінювання потреб і вносяться зміни до індивідуального плану [12].

Повторне оцінювання потреб має особливе значення, оскільки дозволяє перевірити не лише факт надання соціальної послуги, а й її ефективність. Постанова Кабінету Міністрів України № 64 «Деякі питання організації надання соціальних послуг» визначає повторне оцінювання потреб як аналіз ефективності та результативності наданих соціальних послуг, за результатами якого приймається рішення про припинення, продовження надання соціальних послуг або коригування індивідуального плану [12]. Отже, провадження з надання соціальних послуг не завершується формальним прийняттям рішення; воно передбачає подальше відстеження того, чи досягнуто очікуваного соціального результату.

Окремо слід виокремити факультативну стадію адміністративного оскарження. Вона не є обов'язковою для кожного адміністративного провадження, однак має важливе гарантійне значення. Відповідно до статті 21 Закону України «Про соціальні послуги», рішення про відмову у наданні соціальної послуги може бути оскаржене в адміністративному порядку відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру» та/або до адміністративного суду [11]. З позиції теорії адміністративного права ця стадія забезпечує перевірку законності й обґрунтованості прийнятого адміністративного акта, захист прав особи та можливість виправлення помилки адміністративного органу без обов'язкового звернення до суду [1; 2].

Таким чином, адміністративне провадження з надання соціальних послуг у класичному адміністративно-правовому розумінні доцільно поділяти на такі стадії: 1) відкриття адміністративного провадження; 2) підготовка адміністративної справи до розгляду через виявлення випадку та оцінювання потреб; 3) розгляд справи по суті; 4) прийняття адміністративного акта про надання або відмову у наданні соціальних послуг; 5) організація виконання рішення через індивідуальний план і договір; 6) фактичне виконання адміністративного акта шляхом надання соціальної послуги; 7) моніторинг, повторне оцінювання потреб, коригування або припинення надання соціальних послуг; 8) факультативна стадія адміністративного оскарження. Така стадійність дозволяє забезпечити законність, послідовність, обґрунтованість, індивідуалізацію та ефективність адміністративного провадження у сфері надання соціальних послуг.

Використана література:

1. Авер'янов В. Б. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник : у 2 т. Т. 1. Загальна частина / редкол.: В. Б. Авер'янов та ін. Київ : Юридична думка, 2004. 584 с.
2. Колпаков В. К. Адміністративне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2003. 544 с.
3. Кузьменко О. В. Адміністративний процес у парадигмі права : монографія. Київ : Атіка, 2006. 272 с.
4. Адміністративне право України : підручник / за ред. Ю. П. Битяка. Харків : Право, 2010. 624 с.
5. Болотіна Н. Б. Право соціального захисту України : навчальний посібник. Київ : Знання, 2005. 615 с.
6. Прилипко С. М. Право соціального забезпечення України : підручник. Харків : Право, 2014. 456 с.
7. Семигіна Т. В. Соціальна робота у громадах: сучасні підходи та виклики. Київ : Академія праці, соціальних відносин і туризму, 2020. 120 с.
8. Безпалько О. В. Соціальна робота в громаді : навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2005. 176 с.
9. Зверева І. Д. Соціальна робота в Україні : навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2004. 256 с.
10. Про адміністративну процедуру : Закон України від 17 лютого 2022 року № 2073-IX. Відомості Верховної Ради України. 2023. № 15. Ст. 50. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2073-20>
11. Про соціальні послуги : Закон України від 17 січня 2019 року № 2671-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2019. № 18. Ст. 73. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2671-19>
12. Деякі питання організації надання соціальних послуг : постанова Кабінету Міністрів України від 14 січня 2026 року № 64. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/64-2026-%D0%BF>

References:

1. Averianov, V. B. (Ed.). (2004). *Administrativne pravo Ukrainy. Akademichniy kurs: pidruchnyk: u 2 t. T. 1. Zahalna chastyna* [Administrative Law of Ukraine. Academic course: textbook: in 2 vols. Vol. 1. General part]. Kyiv: Yurydychna dumka 584 p. [in Ukrainian].
2. Kolpakov, V. K. (2003). *Administrativne pravo Ukrainy: pidruchnyk* [Administrative Law of Ukraine: textbook]. Kyiv: Yurinkom Inter 544 p. [in Ukrainian].
3. Kuzmenko, O. V. (2006). *Administrativnyi protses u paradyhmi prava: monohrafiia* [Administrative process in the paradigm of law: monograph]. Kyiv: Atika 272 p. [in Ukrainian].
4. Bytiak, Yu. P. (Ed.). (2010). *Administrativne pravo Ukrainy: pidruchnyk* [Administrative Law of Ukraine: textbook]. Kharkiv: Pravo 624 p. [in Ukrainian].
5. Bolotina, N. B. (2005). *Pravo sotsialnoho zakhystu Ukrainy: navchalnyi posibnyk* [Social Protection Law of Ukraine: textbook]. Kyiv: Znannia 615 p. [in Ukrainian].
6. Prylypko, S. M. (2014). *Pravo sotsialnoho zabezpechennia Ukrainy: pidruchnyk* [Social Security Law of Ukraine: textbook]. Kharkiv: Pravo 456 p. [in Ukrainian].
7. Semyhina, T. V. (2020). *Sotsialna robota u hromadakh: suchasni pidkhody ta vyklyky* [Social work in communities: modern approaches and challenges]. Kyiv: Akademiia pratsi, sotsialnykh vidnosyn i turyzmu 120 p. [in Ukrainian].
8. Bezpalko, O. V. (2005). *Sotsialna robota v hromadi: navchalnyi posibnyk* [Social work in the community: textbook]. Kyiv: Tsentrv navchalnoi literatury 176 p. [in Ukrainian].
9. Zvierieva, I. D. (2004). *Sotsialna robota v Ukraini: navchalnyi posibnyk* [Social work in Ukraine: textbook]. Kyiv: Tsentrv navchalnoi literatury 256 p. [in Ukrainian].

10. Verkhovna Rada of Ukraine (2022). Pro administratyvnu protseduru vid 17.02.2022 № 2073-IX [On Administrative Procedure of February 17, 2022 № 2073-IX]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, no. 15, art. 50. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2073-20> [in Ukrainian].
11. Verkhovna Rada of Ukraine (2019). Pro sotsialni posluhy vid 17.01.2019 № 2671-VIII [On Social Services of January 17, 2019 № 2671-VIII]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, no. 18, art. 73. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2671-19> [in Ukrainian].
12. Cabinet of Ministers of Ukraine (2026). Deiaki pytannia orhanizatsii nadannia sotsialnykh posluh vid 14.01.2026 № 64 [Some Issues of Organizing the Provision of Social Services of January 14, 2026 № 64]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/64-2026-%D0%BF> [in Ukrainian].

Kholodkov A. V. Concept and stages of administrative proceedings on the provision of social services

The article examines the concept and stages of administrative proceedings on the provision of social services through the prism of the theory of administrative law and special legislation in the field of social protection of the population. It is revealed that administrative proceedings on the provision of social services are a consistent, regulated by the norms of administrative and social legislation activity of the authorized bodies of the system of social services provision, the social manager of the community, providers of social services and other involved entities, aimed at considering the individual case of a person or family, establishing the presence of difficult life circumstances, assessing needs, making a decision on the provision or refusal to provide social services, organizing their actual provision, monitoring effectiveness and possible adjustment or termination of such support. It is substantiated that this proceeding is of a complex nature, since it combines the general provisions of the Law of Ukraine «On Administrative Procedure» and special provisions of the Law of Ukraine «On Social Services».

The classic stages of administrative proceedings for the provision of social services are distinguished: 1. opening of proceedings; 2. preparation of the administrative case for consideration through case identification and needs assessment; 3. consideration of the case on the merits; 4. adoption of an administrative act on the provision or refusal to provide social services; 5. organization of the implementation of the decision by developing an individual plan and concluding a contract; 6. actual implementation of the administrative act; 7. monitoring, re-assessment of needs, adjustment or termination of the provision of social services; 8. optional stage of administrative appeal.

It is concluded that the stage-based nature of such proceedings ensures the legality, validity, consistency, individualization, timeliness and effectiveness of the provision of social services.

Key words: *administrative proceedings, social services, provision of social services, administrative procedure, case management, needs assessment, individual plan, administrative act.*

Дата першого надходження статті до видання: 15.07.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 04.09.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 22.09.2026